

UZASADNIENIE

wyroku z 11 lipca 2022 r.

Pozwem wniesionym 3 grudnia 2021 roku strona powodowa domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 817 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 17 listopada 2020 roku do dnia zapłaty, wraz z kosztami procesu według norm przepisanych. Na dochodzone pozwem roszczenie składa się dalsze odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...) wskutek kolizji, do której doszło 17 października 2020 roku. Pozwany przed dokonaniem cesji wierzytelności wypłacił na rzecz warsztatu naprawczego tytułem odszkodowania kwotę 4730,03 złotych, z kwoty 5547,03 złotych, na jaką opiewała faktura za naprawę pojazdu. Poszkodowany na podstawie umowy cesji zbył na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu od pozwanego. Odpowiedzialność pozwanego wynikała z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego sprawy kolizji. (k. 1-2)

W odpowiedzi na pozew (k. 37-44) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od kosztów procesu. Pozwany nie zakwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, zaprzeczył jedynie wysokości obowiązku odszkodowawczego przyjętego w kalkulacji przedstawionej przez powoda, wskazując, że dotychczas wypłacone odszkodowanie stanowi wyrównanie szkody i dalsze roszczenia są nieuzasadnione. Zdaniem strony pozwanej konieczne było zweryfikowanie zastosowanej stawki roboczogodziny, jako że zastosowana stawka jest, zdaniem pozwanego zawyżona i nie jest stawką rynkową. Nadto strona pozwana podnosiła, że istniała możliwość naprawy pojazdu w serwisie wskazywanym przez pozwanego za kwotę wypłaconego odszkodowania przy zastosowaniu rabatów naliczanych przez zakłady współpracujące, zaś odmowa skorzystania przez poszkodowanego z propozycji pozwanego stanowiła nadmierne rozszerzenie odpowiedzialności pozwanego, a poniesione dodatkowo koszty naprawy pojazdu nie pozostawały w związku przyczynowym ze szkodą. Zakwestionowano także odrębne koszty mycia i dezynfekcji pojazdu.

W ostatecznych stanowiskach strony podtrzymały swoje wcześniejsze twierdzenia i wnioski.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17.10.2020 roku, na skutek kolizji spowodowanej przez sprawcę prowadzącego pojazd objęty przez (...) S.A. w S. ochroną w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...) będący własnością P. Ś.. Strona pozwana przyjęła odpowiedzialność odszkodowawczą względem poszkodowanej. Poszkodowany przekazał pojazd do naprawy firmie (...) oraz upoważnił C. do likwidacji szkody i scedował na nią wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe marki M..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 17.10.2020 r. zgłoszono szkodę w (...) S.A. w S., które przeprowadziło postępowanie likwidacyjne. Pozwany proponował poszkodowanemu naprawę z zakładzie współpracującym z pozwanym. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel, weryfikując fakturę nr (...), decyzją z 2 grudnia 2020 r. wypłacił na rzecz C. odszkodowanie w wysokości 4702,20 zł, zaś decyzją z 18 grudnia 2020 r. dopłacił kwotę 27,83 zł. Łącznie wypłacono tytułem likwidacji szkody kwotę **4730,03 zł**. Uszkodzeniu w samochodzie uległ zderzak tylny, osłony środkowa i lewa zderzaka tylnego, pas tylny, drzwi skrzydłowe tylne prawe, listwy drzwi tylnych i lewych, listwa ściany tylnej prawej, drzwi skrzydłowe tylne lewe. Kalkulację wykonano z uwzględnieniem stawki roboczogodziny w wysokości 120 zł.

(Dowód: akta szkody – k. 46)

W dniu 22.01.2021 roku C. Ł. K. zawarł z powodem umowę przelewu powierniczego z tytułu odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe marki M. o nr rej. (...) jako bezpośredni skutek zdarzenia, które jest przedmiotem postępowania likwidacyjnego zarejestrowanego w (...) Towarzystwie (...).

(Dowód: umowa cesji – k.19-20, pełnomocnictwo – k. 22)

Pismem z 1 lutego 2021 roku strona powodowa poinformowała pozwanego o dokonany przelew wierzycelności i wezwała do zapłaty dalszego odszkodowania.

(Dowód: pismo – k.24)

Brak jest na rynku wtórnym uszkodzonych części zamiennych od dostawców alternatywnych. Technicznie i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu marki M. o nr rej. (...) po kolizji z 17.10.2020r., przy zastosowaniu nowych, oryginalnych części o oznaczeniu jakościowym Q i z uwzględnieniem stawek w wysokości mieszczącej się w granicach średnich stawek obowiązujących na rynku lokalnym za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych (105zł/rbg), wynosi **4716,52 zł**.

Przy zastosowaniu stawki rbh 120 zł, zastosowanej do kalkulacji szkody przez C. należne odszkodowanie wyniosłoby **4780,79 zł**.

(Dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego – k.66-80)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwość i treść nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Sąd podzielił opinię biegłego w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenie powoda oparte jest na art. 822 § 1 k.c. i art. 34 ust. 1 oraz 36 ust. 1 ustawy 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.) w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy). Stosownie zaś do treści art. 19 ust. 1 ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. Powódka w przedmiotowej sprawie powinna więc wykazać przesłanki, od których

zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody; 2) szkodę; 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą; 4) winę sprawcy. Ponadto kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, powódka powinna wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności za szkodę spowodowaną przez sprawcę. Sporna była jedynie wysokość szkody.

Przechodząc do oceny wysokości dochodzonej pozwem kwoty Sąd przyjął, że odszkodowanie w takiej wysokości, jakiej domagała się strona powodowa jest niezasadne. Oś sporu koncentrowała się w zakresie wysokości stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych oraz zasadności naliczenia niektórych pozycji kosztorysu, jak mycie i dezynfekcja oraz obsługa szkody, a także kosztów części zamiennych zastosowanych do naprawy. Nie budziło natomiast wątpliwości, że naprawa miała nastąpić częściami oryginalnymi, z uwagi na brak części zamiennych od dostawców alternatywnych. W tym kontekście nie budzi wątpliwości, że zasadą powinno być ustalanie odszkodowania według części oryginalnych. Nie budzi wątpliwości, że z założenia wykorzystanie właśnie takich części zapewnia przywrócenie pojazdowi stanu poprzedniego pod wszystkimi istotnymi względami. W konsekwencji, w sprawie o odszkodowanie za szkodę w pojeździe mechanicznym, gdy w następstwie kolizji uszkodzeniu uległy części oryginalne i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe, poszkodowanemu co do zasady powinno przysługiwać prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta i opatrzonych jego logo. Uprawnienie to, w ocenie Sądu, jest niezależne od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i faktu, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne, nie będące częściami oryginalnymi, w tym tzw. części o jakości porównywalnej do oryginalnych (oznaczone symbolem „Q”). Dzięki bowiem naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan pojazdu jest pod względem technicznym, użytkowym i estetycznym najbardziej zbliżony do jego stanu sprzed kolizji, co odpowiada zasadzie pełnego odszkodowania. Stanowisko to jest zbieżne z wyrażonym w orzecznictwie SN poglądem, że „poszkodowany ma prawo oczekiwać, iż otrzyma od ubezpieczyciela kwotę, która obejmuje także wartość nowych części, których zamontowanie jest potrzebne, aby pojazd został przywrócony do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę; obowiązkiem zakładu ubezpieczeń jest ustalenie i wypłacenie odszkodowania w takiej właśnie wysokości.” (por. chwała SN(7) z 12.04.2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112).

Podkreślić należy, iż roszczenie o naprawienie szkody nie jest zależne od tego, czy poszkodowany w ogóle naprawił powstałą w jego majątku szkodę, jak również przy użyciu jakich metod tego dokonał, tj. czy naprawił swój samochód w autoryzowanym warsztacie samochodowym, czy też w innym miejscu, przy użyciu jakich części, czy poniósł koszt stawki roboczogodzin, czy też naprawę wykonał przy pomocy rodziny lub znajomych. Istotne dla ustalenia wysokości odszkodowania jest jedynie ocena wielkości uszczerbku majątkowego w prawnie chronionych dobrach poszkodowanego. (por. wyrok SN z 16 kwietnia 2002 r., V CKN 980/00). W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt I CKN 1466/99, OSNC 2003, Nr 5, poz. 64) stwierdzono, że co do zasady nabywający autoryzowane części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu - nie ma obowiązku poszukiwać sprzedawcy, oferującego je najtaniej. Poszkodowany nie miał obowiązku poszukiwać podmiotu, oferującego najniższe stawki ani naprawiać pojazdu w zakładzie współpracującym z ubezpieczycielem. Możliwość uzyskiwania przez ubezpieczyciela rabatów na części pozostaje bez wpływu na wysokość odszkodowania należnego poszkodowanemu z uwagi na to, iż odszkodowanie ma charakter kompensacyjny. Należało zatem ustalić faktyczny koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, z zastosowaniem średnich stawek części zamiennych i średnich stawek roboczogodziny obowiązujących na rynku lokalnym w czasie uszkodzenia pojazdu.

Z opinii biegłego S. K. wynikało, iż przy zastosowaniu nowych, oryginalnych części o oznaczeniu jakościowym Q i z uwzględnieniem stawek w wysokości mieszczącej się w granicach średnich stawek obowiązujących na rynku lokalnym za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych (105zł/rbg), wynosi **4716,52 zł**.

Przy zastosowaniu stawki rbh 120 zł, zastosowanej do kalkulacji szkody przez C. należne odszkodowanie wyniosłoby **4780,79** zł. Z analizy średnich stawek z rynku lokalnego w IV kwartale 2020 r. wynika jednak, iż stawka 120 zł/rbh była stawką stosowaną przez autoryzowane stacje obsługi i była wyższa od średniej rynkowej.

Podsumowując Sąd uznał, że konieczne i uzasadnione koszty naprawy pojazdu w niniejszej sprawie wynoszą **4716,52** złotych. Pozwany przed wytoczeniem pozwu wypłacił powodowi kwotę **4730,03** złotych. Stąd należy uznać, iż pozwany spełnił w całości obowiązek odszkodowawczy względem poszkodowanego. W tym kontekście należy podnieść, iż koszty wyszczególnione na fakturze w postaci mycia pojazdu, jego dezynfekcji, obsługa szkody nie pozostają w związku przyczynowym ze szkodą. Z kolei, jakkolwiek poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwać zakładu naprawczego oferującego części najtańsze, a pozwany nie może potrącać kwot rabatów, które uzyskałby w warsztacie współpracującym, to jednak opinia biegłego K. potwierdziła zawyżenie kosztów zakupu części przez powoda. W związku z tym do rozliczenia szkody przyjęto stawki za części oryginalne wyliczone przez biegłego, a nie zawarte w fakturze wystawionej przez C..

Powództwo jako niezasadne podlegało zatem oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powództwo zostało oddalone, tym samym powoda traktować należy jako przegrywającego, a w konsekwencji zobowiązanego do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyły się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 złotych i 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa. Jednocześnie, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., Sąd w pkt IV wyroku nakazał ściągnąć od powoda, jako strony przegrywającej proces, na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nowym Sączu wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 752,99zł (k.87).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie, (od 1-31.08 urlop s. ref)
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. K.. 14 dni

8 września 2022 roku